

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ

Δραχ. Ν 14.

Προπληρωτέα κατ' ἔξα μηνίαν

Ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς συναυλίας ἦν πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν φάλλουσι πρὸ πολλοῦ καὶ ἀδιαλείπτως τὰ κυβερνητικὰ ὄργανα καὶ πάντες οἱ ἄλλοι φιλοπάτριδες, δι' ἧς ἐπαναλαμβάνουσι τῇ ἑλληνικῇ κοινῷ, ὅτι ἐάν θέλῃ πατρίδα μεγάλην καὶ τετιμημένην, δεῖν νὰ ὑποκύβῃ ἀγαγύστως εἰς βαρεῖαν φορολογίαν, ἢ γνῶμῃ ἡμῶν ἦν ἐξεθέσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ὅτι δηλ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὑπὸ τὰς περιστάσεις εἰς ἃς διατελεῖ, φορολογεῖται ἤδη βαρύτερα καὶ οὐκ ἅπαντα ἐπαύξῃς τοῦ φορολογικοῦ βάρους ἤθελαν εἰσθε καταστρεπτική, χωρὶς νὰ ὑπηρετήσῃ τὸ παράπαν τὸν σκοπὸς δὲν προτίθεται, ἢ ἐθεωρήθη θεδαίως παράφοδος τόνος διαταράσσων τὴν ἁρμονίαν τῆς πατριωτικῆς συναυλίας. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ δικαιολογηθῇ.

Οἱ φόροι πηγάζουσιν, κατὰ τὸ πλεῖστον, ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν προσόδων καὶ ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν περιουσιῶν, πρὸς θεραπείαν τῶν δημοσίων ἀναγκῶν· δεῖν ὅθεν νὰ ὦσιν ἀνάλογοι πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν πρόσδοτον καὶ ἐπαρκεῖς εἰς θεραπείαν τῶν δημοσίων ἀναγκῶν φόροι δυσανάλογοι πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν πρόσδοτον μειοῦσιν αὐτήν, ἐμποδίζουσιν τὴν μέρψωσιν νέων κεφαλαίων, περιορίζουσιν τὰς καταναλώσεις, συνεπάγονται τὴν ἀνατίμησιν τῶν ἀναλωμάτων, πολλακίς δὲ προσβάλλουσιν καὶ τὴν υγιειάν τῶν πολιτῶν, ἅτε διακλύοντες τὴν χρεῖαν πραγματικῶν συνελεστικῶν εἰς αὐτήν. Δημόσια δ' ἀνάγκαι ἀφ' ἑτέρου, δυσανάλογοι πρὸς τὴν παραγωγικὴν δύναμιν χώρας τινός, δημιουργοῦσι τὴν ἀνάγκην βαρυτέρων φόρων, συνεπαγομένων ὅλα τ' ἀνωτέρω μειονεκτήματα, ἢ μᾶλλον δυστυχήματα. Βάσις ὅθεν πάσης καλῆς φορολογίας δεῖν νὰ ἦναι ἀφ' ἑδῆ ἢ ἀναλογία αὐτῆς πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν πρόσδοτον, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ περιορισμὸς τῶν δημοσίων ἀναγκῶν ἐντὸς τῆς ἀνὰ ἀναλογίαν τοῦ φόρου πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν πρόσδοτον. Καὶ δύναται μὲν οἱ ὅροι οὗτοι νὰ διαταραχθῶσιν ἐν χώρα τινὶ πρὸς καιρὸν, ἀνευ σοβαρῶν συνεπειῶν, ὅποταν ὅμως ἢ διατάραξις αὕτη ἀποτελῇ μόνιμον κατάστασιν, διαταράσσει ὅλους τοὺς ὅρους τοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου καὶ συνεπιφέρει καταστροφὴν. Πάντα ταῦτα κατὰ θεορίαν εἰσὶν αὐτόματα, ὥστε δὲν ἔχουσιν χρεῖαν ἀποδείξεως.

Ἄλλ' ἀν κατὰ θεωρίαν ταῦτα εἰσὶν ὀρθὰ καὶ ἀξιώματα, ὡς εἶπεν, τῆς δημολογίας, οὐχ' ἤττον μεγίστη ὑπάρχει δυσχερεία πρὸς τὴν ἐξουρῆσιν τῆς ποθητῆς ἀναλογίας μεταξὺ τῶν φόρων καὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, διότι εἶναι δυσχερέστατον νὰ προσδιορισθῇ καὶ κατὰ προσέγγισιν ποῦν εἶναι τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα· καὶ ἀν τοῦτο εἶναι δυσχερέστατον παρ' ἄλλαις πολιτείας, ἐν αἷς ἢ στατιστικὴ συγκεντρωθῇ μετ' ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας τὰ πορίσματα τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορικῆς ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς, παρ' ἡμῖν, παρ' οἷς ἢ στατιστικὴ εἶναι πρᾶγμα τελείως ἄγνωστον, ἀποβαίνει ἀδύνατον, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Οὐχ' ἤττον διὰ νὰ δείξωμεν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαός φορολογεῖται βαρύτερον παντὸς ἄλλου λαοῦ, εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ δεχθῶμεν ὡς δεδομένα

καὶ ἀκριβῆ τὰς περὶ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος εἰσθείας τῶν παρ' ἡμῖν οικονομολογούντων καὶ τὰ περὶ μέτρου τῆς φορολογίας συμπεράσματα αὐτῶν.

Κατὰ τὰ συμπεράσματα λοιπὸν ταῦτα τὸ ἡμέτερον ἐθνικὸν εἰσόδημα ἐνέρχεται εἰς 800 ἑκατομύρια δραχμῶν, εἰς δρ. δὲ 400 κατ' ἔτος κατ' ἄτομον. Ἐν Βελγίῳ εἰς ἕκαστον ἄτομον ἀναλογεῖ εἰσόδημα φρ. 900, ἐν Γαλλίᾳ 750, ἐν Ἀγγλίᾳ 1000. Τὰ ἐξαγόμενα ταῦτα ἔχοντες ὑπ' ὄψιν οἱ ἡμέτεροι οικονομολόγοι, διὰ τινῶν ἐξουχισμῶν τοῦ δημοσίου τῆς Ἑλλάδος προϋπολογισμοῦ, φθάνουσιν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ Ἑλλήν κατ' ἄτομον πληρώνει φρ. 30, ἐν δὲ ὁ Βέλγος πληρώνει 48 ἢ 49 φρ. ὁ Ἀγγλος φρ. 80. Διὰ τῶν 30 τούτων δραχμῶν ὁ Ἑλλήν, λέγουσιν, ἐπαρκεῖ εἰς τὰς δημοσίας ἀνάγκας καὶ ἀντ' αὐτῶν ἔχει ἀσφάλειαν, υγιεινὴν, δικαιοσύνην, παιδείαν, προκομαίς καὶ λιμένας, πλατείας καὶ θέατρα καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις Μεγάλαν ἰδέαν.

Ὅσον ἀληθῆ καὶ ἀν-ἦναι τὰ ἐξαγόμενα ταῦτα τῆς μελέτης τῶν ἡμετέρων οικονομολόγων, ἢ κυριώτερα πλάνη αὐτῶν ὑφίσταται πάντοτε, ἐν ὅσῳ οἱ τὸ μέτρον τῶν φόρων ὑπολογίζοντες δὲν θέλωσι νὰ πεισθῶσιν ὅτι ὑπὸ ἄλλους ὅρους πραγματοποιεῖται παρ' ἡμῖν τὸ φορολογούμενον ἐθνικὸν εἰσόδημα, ὑπὸ ἄλλους δὲ εἰς τὰ κράτη ἐκεῖνα ἄντιπροβάλλουσιν εἰς σύγκρισιν καὶ δέχονται εἰς ἀντιπαραβολήν. Ἢ πλάνη δ' αὕτη δὲν εἶναι ἀδιάφορον πρᾶγμα.

Ἦναι ἴσως κατ' ἀριθμὸν ἀληθές ὅτι ὁ Βέλγος, ὁ Γάλλος, ἢ ὁ Ἀγγλος φορολογεῖται βαρύτερον τοῦ Ἑλλήνος, δὲν εἶναι ὅμως ἐπίσης ἀλήθές ὅτι ἔξισον πρὸς ἐκείνους ἀπολαμβάνει τῶν εὐεργετημάτων καλῆς Κυβερνήσεως καὶ διοικήσεως καὶ ἐν ἴσῳ μέτρῳ ὑποστηρίζεται ὑπὸ τοῦτων ἐν τῇ δραστηριότητι καὶ τῇ παραγωγῇ του. Τὸ βαρὺ ἢ ἐλαφρὸν τῆς φορολογίας κρίνεται κατὰ λόγον τῆς συνετῆς διαχειρίσεως τῶν δημοσίων πραγμάτων, κατὰ λόγον δηλονότι τῶν ἀγαθῶν ἅτινα αἱ κυβερνήσεις παρέχουσιν τοῖς ἀρχομένοις. Παραβάλλοντες λοιπὸν δύο Κράτη, ὅπως γνωρίζομεν εἰς ποῖα θάρα ὑπόκειται ἐκάτερον αὐτῶν, δὲν πρέπει νὰ ἐρωτῶμεν μόνον ποῖον τὸ σχετικὸν ἔθρος τῶν φόρων εἰς τὰ δύο ταῦτα Κράτη, ἀλλὰ καὶ ποῖα ἢ χρεῖαι τῶν φόρων καὶ ποῖα δὲ αὐτῶν δίδεται ὄψις εἰς τὴν ἀτομικὴν δραστηριότητα καὶ παραγωγὴν. Τὰ βαρβάρωτερα τῶν Κρατῶν πληρώνουσι τοὺς ἐλαφροτέρους φόρους, διὰ τοῦτο ὅμως δὲν εὐποροῦσι ἢ εὐμερεῖσαι πλείοτερον, διότι καὶ τίποτε σχεδὸν δὲν ἀπολαμβάνουσι ἐξ ἀνωτέρας κυβερνητικῆς ἢ διοικητικῆς βρωσίας, εἰς ἐνίσχυσιν τῆς ἀτομικῆς δραστηριότητος καὶ πολλαπλασιασμῶν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Καὶ ὁ ἡμέτερος χωρικός ἐλαφρὸς ἀποτίνει πρὸς τὸ Κράτος φόρους, ἀλλὰ καὶ οὗτοι εἰσὶν ὑπέρογκοι καὶ δυσβάστακτοι, διότι ἐλάχιστα συντελοῦσιν εἰς ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγικῆς ἰκανότητος του.

Αἱ περιστάσεις λοιπὸν ὑπ' ἃς δρᾷ καὶ κινεῖται τὸ ἄτομον ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ ἢ ἐνίσχυσιν ἢ προσδίδουσιν εἰς τὴν παραγωγικὴν ἰκανότητα τοῦ ἀτόμου αἱ πολιτικαὶ καὶ διοικητικαὶ περιστάσεις, ἀποτελοῦσι τὸ ἀσφαλές κριτήριον ἢ μέτρον

τῆς φορολογίας.

Ὁ Ἑλλήν, λέγουσιν οἱ τῶν ἐπαύξῃς τῶν φόρων ἡμῶν συνιστῶντες, ἀντὶ τῶν 30 δραχ. ἃς ἔκτινει κατ' ἔτος πρὸς τὸ κράτος καὶ εἰς θεραπείαν τῶν δημοσίων ἀναγκῶν, ἔχει ἀσφάλειαν, υγιεινὴν, δικαιοσύνην, παιδείαν, προκομαίς, λιμένας, πλατείας, θέατρα κ.τ.λ. Ὡραίη, τῇ ἀληθείᾳ, πλάνη, εὐτυχεῖς δι' οἱ ἐμμένοντες εἰς αὐτήν. Τίποτε ἐξ ὅλων τούτων δὲν ἔχει κατ' ὄψιν καὶ εἰς ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγικῆς αὐτοῦ ἰκανότητος ἔχει μόνον τὰ πομπώδη αὐτῶν ὄνοματα καὶ τὸ ἄχθος τῆς συντηρήσεως τῶν, διὰ τοῦτο πεποισθῆναι φρονούμεν ὅτι ὁ Ἑλλήν φορολογεῖται βαρύτερον παντὸς πολίτου ἄλλου Κράτους.

Ἦναι ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως ὅτι τότε μόνον ἢ ἐθνικὴ πρόσδοτος πολλαπλασιάζεται, ὅποταν ἢ δραστηριότης τοῦ ἀτόμου ἐν τῇ ἐνεργείᾳ αὐτῆς θάινει ἐπὶ ἀκρας ἀσφαλείας, ἐνθαρρύνεται ὑπὸ κυβερνητικῆς προστασίας κατὰ τὰς διαφόρους αὐτῆς ἐκδηλώσεις, στηρίζεται ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ διευκολύνεται ὑπὸ ὠφελίμων δημοσίων ἔργων. Ἄνευ δηλονότι ἀσφαλείας ἢ ἀτομικῆς δραστηριότης δὲν δύναται ν' ἀναπτυχθῇ ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ ζήσει, ἀνευ συγκοινωνίας δεσμεύεται ἐπὶ τοῦ βράχου τοῦ Προμηθέως, ἀνευ δικαιοσύνης θάινει ἐπὶ σαλευομένῳ ἐδάφει, ἀνευ κυβερνητικῆς προστασίας προσκόπτεται εἰς πᾶν αὐτῆς σῆμα, ἀνευ τῶν μέσων τῆς τελειοποιήσεως ὑπεροπῆ τῶν ἀνταγωνιστῶν τῆς ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῆς πρόσδοτος.

Ἢ ἀτομικὴ δραστηριότης ἐν Ἑλλάδι, ἢ παραγωγὸς τοῦ φορολογητέου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, κατὰ πόσον ἐνθαρρύνεται καὶ προστατεύεται ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς καὶ Κυβερνητικῆς προνοίας, ἢ ἀποβῆ δραστηριώτερα καὶ παραγωγικώτερα, συνεπῶς δὲ ἰκανὴ νὰ βαστάσῃ μεγαλύτερον φορολογικὸν ἔθρος;

Ἦπομεν καὶ οὐδεὶς ἀμφισβᾷ περὶ τούτου, ὅτι πλὴν τῶν ἄλλων, ἢ ὀρθῆ καὶ ταχεῖα ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης ἀποτελεῖ τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ θάινει ἢ ἀτομικὴ δραστηριότης καὶ παραγωγὴ. Ἄνευ ταύτης ἢ πᾶσις ἐκλείπει, τὸ κεφάλαιον ἀποκρύπτεται, ἢ ἐν δεδομένῳ χρόνῳ πολλαπλῆ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐπανάληψις, ἀποβαίνει ἀδύνατον. Φέρε ἐξετάσωμεν σήμερον ἐν τίνι μέτρῳ ἢ ἐν Ἑλλάδι ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης συντρέχει τὴν ἀτομικὴν δραστηριότητα καὶ ποῖαν ὄψιν προσδίδει εἰς τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα ἢ τὴν φιλοπονίαν τῶν κατοίκων. Πρὸς τοῦτο δὲν ὀκ' ἐξετάσωμεν θεδαίως τὴν παρ' ἡμῖν κίνησιν τῆς πολιτικῆς καὶ παινικῆς δικαιοσύνης κατ' ὄψιν αὐτῆς τὰς ἀναφορὰς πρὸς τὸ ἄτομον καὶ τὰ ἰδιωτικά αὐτοῦ συμφέροντα, ὅπερ ἤθελαν εἰσθαιλίαν μακρῶν, ὑπομνήσεις μόνον τινὰς θέλωμεν κάμει, ἀρκούσας ὅμως νὰ δείξωμεν ὅτι ἐν τῇ παρ' ἡμῖν ἀπονομῇ τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἀτομικῆς δραστηριότης καταθλίβεται καὶ ἢ παραγωγὴ μειοῦται, ἀντὶ νὰ εὐόσκη ἐν αὐτῇ, ἐκείνη μὲν ἰσχυρὰν ὄψιν, αὕτη δὲ ἐνίσχυσιν.

Καὶ πρῶτον τὸ κεφάλαιον παρ' ἡμῖν ἐν ἐμπλακῇ εἰς δυσχερείας καὶ ἐμπῆσιν εἰς τὴν παγίδα τῶν πονηρῶν, ἢ δικαιοσύνη εἶναι σχεδὸν ἀνίσχυρος νὰ τὸ ἀποδώσῃ εἰς τὸν κύριον καὶ συνεπῶς εἰς

την κυκλοφορίαν και την παραγωγήν. Είτε β-εκα
 οικονομικών τύπων, διευκολυνόντων μόνον την
 στρεψοδικίαν και την πονηρίαν, είτε β-εκα β-αθι-
 μίας ή αντικανόνικτος των δικαστών, αί δικαιοί παρ'
 ήμιν διακωλύονται και περιπλέκονται εις βαθμύν
 άπονεκρύντα το κεφάλαιον. Δίκαιο περί πληρωμής
 γραμματίου εις διαταγήν, ή άλλης έγχειρογράφου
 άπαιτήσεως, δέν είναι σπάνιον δικαστηριακόν
 φαινόμενον να διαρκέσωσι μίαν πενταετίαν, όπόταν
 δέν διαρκέσωσι δεκαετίαν. Δώδεκα τουλάχιστον
 σελιτησεις και άποφάσεις προδικαστικά, πριν ή ά-
 νατέλλη ή πολυτόητος έριστική. Άλλα καθ' ό-
 λον αυτό το μακρόν διάστημα το κεφάλαιον διε-
 τέλει νεκρόν, ζένον εις την κυκλοφορίαν και την
 παραγωγήν έντούτοις ή πολιτεία έννοει να το
 φορολογήσῃ. Έάν δεχθώμεν ότι μικρέμπορος τις,
 ή μεταπράτης, έχων μόνον κεφάλαιον 5—6 χιλ.
 δραχμών και έννοών διά τῆς πολλαπλής αυτού κι-
 νήσεως, κατά το διάστημα του έτους, εις άλλε-
 παλλήλους μικράς επιχειρήσεις και κερδοσκοπίας,
 να διαθρήσῃ ένυτὸν και την οικογένειάν του, να
 καμῃ μικρά ένδοπιματεύματα, να πληρώσῃ τοὺς
 πρὸς τὴν πολιτείαν φόρους του, εμπλέκει τὸ μι-
 κρόν κεφάλαιόν του εις δυσχέρειαν τινά. Έάν δε-
 χθώμεν ότι πρὸς ανάληψιν τοῦ μόνου κεφαλαίου
 του, τοῦ μόνου πόρου του, προσφύγῃ εις τὴν δι-
 καιοσύνην, και πρέπει να περιμένη, δέν λέγομεν
 δεκαετίαν, οὔτε πενταετίαν, άλλα τρία μόνον
 ἔτη, ὅπερ είναι συνθέστατον, πόθεν ὁ έντέλης
 πᾶ μέσα να πληρώσῃ τὸν φόρον του; δέν φροντί-
 ζομεν σήμεραν περί τῆς οικογενείας του, σήμεραν
 πρόκειται περί τοῦ φόρου. Οἱ ἡμέτεροι οικονομολό-
 γοι ζητοῦσι να φορολογηθῇ ὁ μικρέμπορος ἡμῶν
 οὔτως ή ὁ μεταπράτης ἕτα πρὸς τὸν ἐν Γαλλίᾳ ή
 Βελγίῳ συνάδελφόν του, οὔτως εις παρανομίας περι-
 στάσεις και δυσχερείας εμπλεκεί, ήθελεν ανάλα-
 βῃ το κεφάλαιόν του εις ἕνα μήνα, ἕνα δι' αὐτοῦ
 ἐπαναλάβῃ τὸ ἔργον του, ἐπισκήσῃ τὴν δραστηριό-
 τητά του, πλουτίσει ένυτὸν και τὸν δημόσιον
 ὕψαυρόν;

Τὸ ἕτερον μέγα κεφάλαιον ή γῆ όπόταν γίνῃ
 παρ' ἡμῖν αντικείμενον ἀμφισβήτησεως και ἀνοίξῃ
 τὰς περὶ νομῆς και κυριότητος πολυδαίδαλους δι-
 κας, ἐπὶ ποσὸν καιρὸν μένει παρ' ἡμῖν νεκρόν και
 ζένον εις τὴν παραγωγήν και ποίας πηγᾶς κα-
 ταναλώσεως χαρτοσήμου ἀνήγει εις τὸ δημόσιον;
 Ὁ ἀμφισβητούμενος ἀγρὸς ὅλ χερσὸς ἕκ νέου,
 ή ἀμπελος ὅλ γίνῃ ἀκλαδοῦρα, έντός τῆς όποίας
 πρυγᾶ μόνος ἀλλεπαλλήλους ἐσοδείας ὁ δικηγόρος.
 Ὁ ἰδιοκτήτης ή ὁ νομῆς κάθηται με ἐσταυρω-
 μένος τὰς χεῖρας μέχρῃ οὐ εὐδοκίῃ ή θεία δικαιο-
 σύνη, μετὰ 10 ή 15 ἡ εἰκοσιν ἔτη ὁ ἀπονεύσῃ ἐκά-
 στω τὸ δίκαιον και ἂν δέν εὐρίσκῃ πλέον τοὺς κα-
 ταρξαμένους τὴν δίκην, εὐρίσκει και ἀποπέμει τὸ
 δίκαιον εις τοὺς ἐγγόνους τῶν μακαριτῶν διωδι-
 κῶν. Έν τούτοις οἱ ἡμέτεροι οικονομολόγοι ἀξιοῦ-
 σι να φορολογηθῇ και ὁ Ἑλλῆν ἰδιοκτήτης ὡς ὁ
 Γάλλος ή ὁ Ἀγγλος και να μετρηθῇ ή φορολογία
 τούτου και ἐκείνου με τὸ αὐτὸ μέτρον.

Τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀμφισβήτησεις και
 δίκας δέν ἀναφέραμεν, διότι δέν πιστεύομεν να
 ὑπάσχη τις παρ' ἡμῖν οὔτως δέν ἐδοκίμασε τὰς
 συνεπείας τῶν ἀναστολῶν και τῶν άλλων ἐκείνων
 ἀξιαγάστων οικονομικῶν μέτρων, δι ὧν κατώρθω-
 σαν παρ' ἡμῖν ἐνοικισταὶ να ἐκβάλωσιν, ἀπὸ τὸ
 σπίτι του κατὰ τὸν ποιητὴν, «τὴν νοικοκύρην,
 μ' ἀπόρριπον τελείαν αὐτοῦ τοῦ ἐφρετίου.» Βε-
 βαιῶς πρέπει να φορολογηθῇ παρ' ἡμῖν τὸ κεφά-
 λαιον και ή κίνησις αὐτοῦ με τὸ ἴδιον μέτρον
 καθ' ὃ φορολογεῖται ἐν Γαλλίᾳ και Ἀγγλίᾳ, ὅπου
 πᾶ ἡμέτερα ἐκεῖνα οικονομικά ἀριστουργήματα
 εἰσὶν ἀγνωστα, ή οὐαίς προκύπτωσιν συνεπιφέ-
 ρουσι βαρυτάτας πονῆς και σημαντικὰς άλλας
 συνεπείας.

Πρέπει να φορολογηθῇ ή πρόσδος τῶν κτη-
 μάτων παρ' ἡμῖν ὅσον και ἐν Βελγίῳ ή Γαλλίᾳ,
 διότι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὅρου και παρ' ἡμῖν και
 παρ' ἐκείναις ταῖς εὐλογημέναις χώραις εὐρίσκει ὁ
 ἰδιοκτήτης τὰ χρηματικά μέσα τῆς καλλιτερείας

και θελτιώσεώς των. Έκεῖ ἔχουσι τὰς κτημα-
 τικὰς τραπεζας, τὰ ταμειοτήρια, τὰ ἐνεχειροδα-
 νειστήρια, ἔδω ὁ ἰδιοκτήτης ἔχει τὸν τοκογλύρον,
 τὸν βυφικίνδυνον δανειστήν, ὅστις τοῦς κινδύνους
 τοῦ κεφαλαίου του, οὐς τοῦτο διατρέχει, ἀπὸ
 τὰ λάθη τῶν δικαστικῶν κλητῆρων, ἀπὸ τὰ πα-
 ραπατήματα τῶν δικαστηρίων, ἀπὸ τὰς ἀναστο-
 λὰς τῶν κ. κ. Προέδρων, έννοσι, ὡς ἐν θαλασσο-
 δανείῳ, ὁ ἀντιρωτῶσις διὰ τόκου, οὔτινος τὸ
 μέγεθος έντροπέμεθα ὁ ἀναγράφωμεν. Τῆς ἀγαπᾶν
 τὰ κεφάλαιά του και ἀποστέρων τοὺς δεκαε-
 τῆς δικαστικοὺς ἀγῶνας, ἀποφασίζει παρ' ἡμῖν
 να δανείσῃ αὐτὸ ἐπὶ ὑπόθηκῃ και μετρίῳ τόκῳ;
 και ἂν ὑπόθηκοφύλαξ εἶε ἀγγράμματις και μέ-
 θυσος και δι' ἐκάστην ὑπόθηκην ἀνοίγει νέον φύλ-
 λον; ἐάν δὲ κατόπιν δέν δύναται ὁ ἀναγνώσῃ
 τὰ ἴδια γραφήματά του, ὅπως συμβαίνει πρὸ
 χρόνου εις πλησιόχωρον πόλιν ἐν ἣ κινῶνται τό-
 σα κεφάλαια και συγκροῦνται τόσα συμφέροντα,
 διὰ να μὴ ξεμπερδεύσῃ ποτέ;

Και ταῦτα εἰσὶν πλέον ἢ ἄρκετά, διὰ τὴν πο-
 λιτικὴν δικαιοσύνην, ὡς παράγοντας τῆς ἀτομι-
 κῆς δραστηριότητος και ὡς μέσου πρὸς ἐπαύξιν
 τοῦ φορολογητέου ἔθνικοῦ εἰσοδήματος ἄλλὰ δέν
 εἶναι δίκαιον να παρίδωμεν και τὴν ποινικὴν λε-
 γομένην δικαιοσύνην, ἣτις και αὐτὴ τὸ καθ'
 ἑαυτὴν δέν ὑστεροῖ εις τὴν ἐπίστασιν τῆς παραγω-
 γικῆς ἰκανότητος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἦν οἱ ἡμέ-
 τεροι οικονομολόγοι κρίνουσιν ἄξιον βελτιώσεως
 φορολογίας.

Εἶναι ἀνάγκη να εἰπωμεν πόσας χεῖρας κάμνει
 ἄργας παρ' ἡμῖν ή προφυλάξις και ἐπὶ ποσὸν
 χρόνον; Πόσας ή φυγοδικίας δέν βυλιώμεν περὶ
 καταδικῶν, διότι διὰ τὴν ἀργίαν αὐτῶν ἴσως δέν
 εὐθύνεται ή πολιτεία ἀμέσως. Έντούτοις οἱ ἀγροὶ
 μένουσιν ἀκαλλιεργητοί, ή ἐρήμωσις βασιλευσί ἐ-
 κεί ὅπου ἔσπερε να κυματίζωσι τὰ σπαρτα, να
 ριθίζωσιν οἱ καρποὶ και ὁ ἀπορρέωσιν οἱ φόροι.
 Παρακολουθήσατε τὸν χωρικὸν ἀφ' ἣ ἀναχωρεῖ ἐκ
 τοῦ χωρίου του, περυσόμενον εις τὴν πρωτεύουσαν
 τῆς ἐπαρχίας του ή τοῦ νομοῦ του, διὰ να ἐξερ-
 σθῇ ὡς μάρτυς εις ποινικὴν τινὰ ὑπόθεσιν ἐνόπιον
 τοῦ ἀνακριτοῦ, ή ὡς κατηγορούμενος ἐπὶ πλημ-
 μελήματι τινί. Δέν τοῦ ἐπιδίδεται κλητῆς, ὁ κλη-
 τῆρ προσάγει έντούτοις ἐπιδοτήριον διατάσσεται
 ή θιαία προσαγωγή του τέλος εἴτε θιαίως εἴτε
 ἐκούσιως λαμβάνει τὴν πρὸς τὴν πόλιν ἀγούσαν
 φθάνει ἐκεῖ, δέν ἤξευρε πὸς να περυσιασθῇ, πε-
 ριπλανᾷται, ὑβρίζεται ἀπὸ τοὺς κλητῆρας και
 τοὺς καιωτέρους ὑπαλλήλους, τέλος μετὰ μίαν ή
 πλειοτέρας ἡμέρας εὐρίσκει τὸ γραφεῖον τοῦ κ.
 Ἀνακριτοῦ τὸν ἀναμένει εις τὴν θύραν ὁ ἀνακρι-
 τῆς συνήθως ἔρχεται τὴν δεκάτην ὥραν, ἀλλ' ἐ-
 κείνην τὴν ἡμέραν δέν ἔρχεται ποσῶς, διότι τὴν
 ἐσπέραν τῆς προτεραίας τὸ θέατον ἐτελείωσεν τὴν
 δευτέραν πρὸ μεσημβρίας ὥραν. Μετὰ μεσημβρίαν
 ὁ κ. Ἀνακριτῆς δέν ἐργάζεται, εἴτε διότι τὸ γρα-
 φεῖον του εἶναι ψυχρὸν, εἴτε ζεστόν, ή διότι προ-
 τιμᾶ να περιπατήσῃ. Ὁ χωρικὸς κάθηται εις τὴν
 θύραν τοῦ ἀνακριτικοῦ γραφείου, ἐξαπλόνεται
 μάλιστα ἐκεῖ και ἡλιέζεται τὸν χειμῶνα, κοιμᾷ-
 ται δὲ ὑπὸ τὴν σκιάν τὸ καλοκαίρι. Τῆ ἀνάγκην
 ἔχει ή τύχη του δουλεύει ἀντ' αὐτοῦ εις τὸ χω-
 ρίον του. Τέλος κατορθώνει να ἴδῃ τὸν Ἀνακρι-
 τὴν, ὅστις ἐν τύχῃ τὴν ἡμέραν ἐκείνην να πᾶσῃ
 δυσπεφίαν, τὸν ἀποπέμνει, δέν συνενδύνεται δὲ
 ἐπὶ ποίας ὑποθέσεως ἐκρεμῆς, ἐκ τῶν ἐριῶν χι-
 λιαδῶν, πρέπει να ἔξερασθῇ; άλλαι βραδυτίταις
 ἀδὲν εἶναι ἔδω ἡ ἀνάκρισις σου, — και ποῦ εἶναι
 κ. Ἀνακριτά; — ἄξενῶ ἐγὼς πήγαινε να τὴν εὐ-
 ργᾶς. Και τρέχει ὁ χωρικὸς ἀπὸ τοῦ Ἄννα εις
 τοῦ Καϊάφα και ἐκ τούτου εις τὸ Πραιτώριον. Έν
 τούτῳ τῷ μεταξὺ οἱ ποταμοὶ ἀποκυλεύουσι τὸν
 δρόμον του και κατὰ συνέπειαν τὸν χωρικὸν ἐκ
 τῶν ἔργων του, ἐκ τῆς παραγωγικῆς του ἐργασίας,
 ἦν τὸ δίκαιο έννοσι να φορολογησῇ και δικαίως,
 ἀπὸ τοῦ πρὸχει τόσας φιλοστέργους εὐκολίας
 να ἀναπτύξῃ τὴν παραγωγικὴν ἰκανότητά του.
 Έάν καλῆται μάρτυς ἐπ' ἀκρατηρίῳ τοῦ πλημ-

μελειοδικείου εἶναι ἐπόμμενον διὰ τὴν αὐτὴν δίκην,
 ἐκδικαζομένην ἐοήμην, κατ' ἀντιμῶλιαν, ἀναβαλ-
 λομένην και πάλιν ἀναβαλομένην, να κάμῃ πεν-
 τήκας ή ἐξήκας, κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τοῦ έτους,
 τὸν ἀπὸ τὸ χωρίον του εις τὴν ἔδραν τοῦ δικα-
 σιτηροῦ δρόμον, να χάσῃ δὲ δι' αὐτὴν ἐν συνόλω
 τεσσαράκοντα ἡμέρας, να κάμῃ πέντε ψευδορκίας,
 να ὑποστῇ δέκα ὕβρεις παρὰ τῶν κ. κ. Προέδρων
 και να λάθῃ δραχ. 6 και 40 παρὰ τοῦ δημοσίου
 έννοεῖται, διὰ τὰ ὀδοιπορικά του, μετὰ τὴν κλη-
 τηρικὴν μεσολάβησιν. Έν σχέσει πρὸς τὴν ποι-
 νικὴν δικαιοσύνην, ὡς παράγοντος τῆς ἐθνικῆς πα-
 ραγωγῆς, ἐδυνάμωθα ὁ ἀναφέρωμεν και τὰ περὶ
 καταλυμάτων τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων,
 διωκόντων φυγοδικον τινὰ συγγενῇ ή οἰκεῖον,
 ἀλλὰ προτιμῶμεν, διὰ τῶν μαργαριτῶν τούτων να
 κοσμίσωμεν τὸ στέμμα τῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας,
 ὡς μέσον πρὸς ἐνίσχυσιν και ταύτης τῆς ἀτομικῆς
 δραστηριότητος.

Ἴδου ὑπὸ τίνας ὅρους δρᾶ και κινεῖται παρ'
 ἡμῖν ή ἀτομικὴ δραστηριότης και προκύπτει ή ἐ-
 θνικὴ παραγωγή ἴδου ὑπὸ ποίας περιστάσεις ἐρ-
 γάζεται τὸ άτομον, ἕνα πλουτίσῃ τὸν δημόσιον
 ὕψαυρόν ἴδου τέλος, πῶς ή δικαιοσύνη τῆς πο-
 λιτείας συμβάλλει εις τὴν ἐπαύξιν τῶν ἐθνικῶν
 κεφαλαίων ὅπερ διανοεῖται να φορολογησῇ βαρύ-
 τερον. Ὅταν εἰπωμεν ἀνωτέρω οὔτι ή Κυβερνητικὴ
 ἐργασία δέν να ἦνε ἀνάλογος τοῦ ἔθνους τῶν φό-
 ρων, δέν έννοῦσαμεν τοῦτο ὑπὸ τὴν ἀνταλακτι-
 κὴν έννοιαν, ὡς ἐδυνάτο τῆς να ὑποθέσῃ, ἀλλ' ὑπὸ
 τὴν έννοιαν οἱ οἱ φόροι πρέπει να ὦσιν ἀνάλογι
 πρὸς τὰς εὐκολίας ἃς παρέχει ή πολιτεία τῷ ἀ-
 τῶμῳ, ἕνα δυναθῇ τοῦτο να ἐπαύξῃ τὴν παρα-
 γωγικὴν αὐτοῦ ἰκανότητα και γίνῃ οὔτω ἰκανὸν
 να ἐκτίσῃ τοὺς φόρους, διὰ τοῦ περισσεύματος
 τῆς ἐργασίας του, και οὔχι διὰ τοῦ δέματός του.
 Διὰ τοῦτο εἰπωμεν οὔτι παρ' ἡμῖν ή ἐπαύξις τῶν
 φόρων, δέν να ἐπακολουθῇ άλλων μεταρρυθμί-
 σῶν, δι ὧν να ἐξασφαλίσῃ εις τὸ άτομον στά-
 θιον ἐνεργείας ἀνώδυνον και να δοθῇ εις τὴν ἀτο-
 μικὴν αὐτοῦ δραστηριότητα οὔτις πλειοτέρα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ή παρὰ
 τὴν πόλιν ἡμῶν μονῆ τῆς Κωνιήσεως τῆς Θεοτό-
 κου ή ἐπιλεγομένης ἉΓροκομειν, ἡ ἡνῶθη, διὰ Βα-
 σιλικῶν διατάγματος δημοσιευθέντος ἤδη εις
 τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ τῆς ἐν
 τῷ δήμῳ Φαρῶν μονῆς τῶν Βισσῶν τῆς
 Θεοτόκου, ἐπιλεγομένης Ἁ'Ομπλοῦ και τοῦ λοι-
 ποῦ ὡς θεωρεῖται ἐκείνη και τὰ ἀπ' αὐτῆς ἐξαρ-
 τώμενα κτήματα, ὡς μετόχια ταύτης. Τὸ ἔργον
 τοῦτο τοῦ ὑπουργείου, μ' ἔβλον ὅτι ἔτυχε και τῆς
 ἐγκρίσεως και τῆς εὐλογίας τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν συνόδου,
 δέν προῦρισται να ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῆς
 μοναστηριακῆς περιουσίας, οὐδ' ἐκρίθη παρ' ἡμῖν
 ένταῦθα ὑπερρέουμα προνοίας ὑπὲρ αὐτῆς. Τοῦ-
 ναντιον ἐλογίσθη ὡς ἔργον καταστρεπτικὸν εις
 τὰ συμφέροντα τῆς μονῆς, ἀστεργον δὲ πρὸς τοὺς
 ἐν αὐτῇ βιοῦντας μοναχοὺς και θίγον οὐκ ὀλίγον
 τὰ αἰσθήματα τοῦ τόπου. Καταστρεπτικὸν μὲν,
 διότι γνωρίζομεν, ἐκ προηγουμένων ἀρκετὰ εὐ-
 γλώττων, οὔτι αἱ περιουσίαι τῶν διαλυομένων ή
 συγχωνευομένων μονῶν, στερηθεῖσιν τῆς ἀμέσου
 και συντόνου ἐπιβλήσεως τῶν οἰκείων αὐταῖς ἡ-
 γουμενοσυμβουλίων, εἴτε διηρηπάγησαν ὑπὸ τῶν
 ἐπιτηδεῶν, εἴτε κατεστράφησαν διὰ τῆς ἐγκατα-
 λείψεως ἀστεργον δὲ πρὸς τοὺς ἐν αὐτῇ βιοῦντας
 μοναχοὺς, διότι ὄντως ὀλεῖ εἶσθαι δι' αὐτοῦς μετὰ
 σκληρὸν τριάνοντα ή τεσσαράκοντα ἔτων ἐν αὐτῇ
 ἐγκαταβῶσιν, να ἐκτοπίζωνται ἤδη εις τὸ γῆρας
 των, ὡς κατὰδικοί, να ἦσι δὲ ἡγιασμένοι να
 μεταλλάξωσι συνήθειας και τόπον διαμονῆς και να
 ἐγκαταλείψωσι περικαλῆ κτήματα ἰδιαίτερα, δι' ἃ
 ἐμόγησαν τόσων και ἐξ ὧν ἀπεκδέχοντο τὴν συν-
 τήρησιν τοῦ γῆρατός των; θίγει δὲ και τὰ αἰσθή-

ματα τού τόπου και ούδεις παρ' ἡμῖν ἀδικοφύως θά ἴδῃ τὴν μόνον «Γηροκομείου» ἐγκαταλειμμένην, τοὺς περὶ αὐτὴν εὐθελεῖς κήπους ἐρημωθέντας και τὴν ἄλλην πλουσίαν δειδροφυτεῖαν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν καταστροφῶν, διότι ἄλλοι μὲν διατηροῦμεν μίαν ἀνάμνησιν ἐκ τῆς μονῆς ταύτης, ἄλλοι δὲ τρέφουσι περὶ αὐτὴν σεβασμὸν και διὰ τὴν ἱστορικὴν τῆς θέσιν και διὰ τὰ ἐν αὐτῇ ἱερὰ και ἄλλοι δι' ἄλλους λόγους. Βεβαίως και ἡ μονὴ «Γηροκομείου» ὡς και πᾶσα ἄλλη, δεῖν νὰ ὑπαχθῆ εἰς τὰ γενικὰ μέτρα ἅτινα τυχόν ἐλαμβάνοντο διὰ τὰς μονὰς τοῦ Κράτους ἐν γένει, ἀλλ' ἡ ἐξαίρετικὴ ἐπ' αὐτῆς δυσμένεια θλίβει βαθέως τοὺς ἀτυχεῖς μοναχοὺς και ἐξεγείρει ἐν ἡμῖν αἰσθήματα συμπαθείας ὑπὲρ αὐτῶν. Ἀλλὰ και ἐν παρῶμεν τὰ δίκαια παράπονα τῶν μοναχῶν και τὰ αἰσθήματα τῶν κατοίκων, τὸ μέτρον τῆς ἐνώσεως τῆς μονῆς ταύτης πρὸς ἄλλην μικρὰν κειμένην και μὴ δυναμένην διὰ τοῦτο νὰ ἐπιβλέψῃ ἀξιόλογον κτηματικὴν περιουσίαν, ἐπερεπε νὰ μὴ ἀποφασισθῆ, ἐνεκα ὑλικωτέρων συμφερόντων. Ἐπιζήσομεν ἐνιούτοις ὅτι τὸ μέτρον θέλει ἀνακληθῆ, ὃ δὲ ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. Διαμαντοπούλος, ἐργόμενος και' αὐτὰς ἐνταῦθα, θά πεισθῆ ὅτι τὸ μέτρον τῆς ἐνώσεως δὲν ὑπερῆρκε ἀληθῆς πρόνοια περὶ τῶν συμφερόντων τῆς μονῆς, ἀλλ' ἄλλοι λόγοι, και συνεπῶς θά συντελέσῃ και αὐτὸς εἰς τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελεσεως του.

— Ὁ τρυγητὸς τῆς σταφίδος ἐξακολουθεῖ ἐνταῦθα μετὰ σπουδῆς, ἤρξατο δὲ ἤδη καθ' ὅλα τὰ σημεῖα τῆς ἐξοχικῆς ἡμῶν περιφέρειας. Ἡ ἀποζήσανος τοῦ σταφιδοκάρπου βαίνει κανονικῶς και ταχέως, χάριν εἰς τὸν θερμὸν και ξηρὸν καιρὸν ὅστις σταθερῶς ἐπικρατεῖ. Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς δευτέρας ἀρχεται τὸ τρίμηρον, ἡ συγκομιδὴ και ἡ ἐξασφάλισις μέρους τοῦ καρποῦ τῶν λεπιογειοτέρων κτημάτων. Δι' ἐμπορικὰ ἀποθῆκαι εἰσὶν εἰσὶν ἔτοιμοι πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ καρποῦ, οἱ δὲ μεγάλοι παλαιῶν τῆς σταφιδικῆς ἀγορᾶς ἀναμένουσιν ἐν συγκινήσει τὴν ἐναρξιν τοῦ ἀγῶνος. Εἴησαν αὐτοῖς ἀφθονα τὰ κέρδη.

— Τὰ πλείοτα τῶν ἐνταῦθα ἐμπορικῶν κακαστημάτων ἐδήλωσαν ὅτι φέτος τὰς τιμὰς τῆς σταφίδος θέλουσι κανονίζει κατὰ τὸ νέον νομισματικὸν σύστημα, ὡς εἴχομεν και ἡμεῖς συζητήσει εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, και ὅτι ὁσῶκις γίνεται λόγος περὶ ταλληρῶν θά ἐννοῶσι τὸ χάρτινον πεντάφραγμα ταλληρον.

— Τὸν ἡμέτερον ἀξιότιμον συμπολίτην και βουλευτὴν κ. Ἀντώνιον Ῥικάνην διατρέβοντα πρὸ τινων ἡμερῶν ἐνταῦθα ἐπισκέπτονται ἀδελφοὶ οἱ συμπολίται ἡμῶν και πολυτρόπως ἐκδηλοῦσι τὴν χαρὰν τῶν ὅτι τὸν ἐπαναθλέπουσιν ἐν μέσῳ ἡμῶν μετὰ τὰς καλλιτέρας ὑπὲρ τοῦ τόπου προθέσεις. Ὁ κ. Ῥικάνης ἀπολαεῖ, ὡς γνωστοδὸν, ἀμέριστον τὴν ἐκτίμησιν και τὴν ἀγάπην τῆς καλῆς τάξεως τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἐγένετο δ' ἄξιος αὐτῆς διὰ καλλίστης πολιτείας και πραγματικῶν πρὸς τὸν τόπον ὑπηρεσιῶν.

— Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐπανῆλθεν ἐνταῦθα, μετὰ μακρὰν ἀπουσίαν, σχεδὸν εἰκοσιν ἐτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Σπυρ. Παλαιολόγος, ὃν οἱ πολυάριθμοι συγγενεῖς και φίλοι αὐτοῦ ἐπαναθλέπουσιν ἐν χαρᾷ. Ὁ κ. Παλαιολόγος διετέλεσεν ἐνταῦθα πρὶν τῆς ἀναχωρήσεως του ἀγαπητὸς εἰς εὐρύτατον κύκλον, και ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲ προσέβλεψε τὴν ἀγάπην τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν, διὰ τὸν κάλλιστον χαρακτήρα του και τὰς πρὸς αὐτοὺς ὑπηρεσίας του, ἅς ἀναγνωρίσασα και ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τοῦ ἀπένευμε τὸ παράσημον.

— Ὁ κ. Ἀνδρέας Σωφρονόπουλος δημοτ. σύμβουλος θέλων ν' ἀποσείη ἀπ' αὐτοῦ τὴν μορφήν ὅτι ἐν τῷ δημοτ. ἡμῶν συμβουλίῳ κατεψήφισε τῆς περὶ θεατρικῆς ἐπιχορηγήσεως προτάσεως, προσήγαγεν εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν τοῦ συμβουλίου ἐν οἷς ἐμφαίνεται ὅτι οὐ μόνον δὲν κατεψήφισεν, ἀλλὰ και ἐκθύμως ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς αὐτῆς συνηγόρησεν, ἀλλ' εἰς μάτην.

— Προχθὲς ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα ἐν συγγενικῷ κύκλῳ οἱ ἀραβῶνες τοῦ καλοῦ νέου κ. Ἀγγελῆ Κωνσταντοπούλου μετὰ τῆς χρηστῆς και σεμνῆς κόρης Πανελοῦσης Ἰ. Οἰκονομοπούλου. Οἱ φίλοι, συγγαίονοι και εὐχονται.

— Κατ' ἐπισήμους πληροφορίας ὃ ἐκ τῶν λιμένων τοῦ Κράτους μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1885 ἐξαχθεῖς σταφιδοκαρπὸς τῆς συγκομιδῆς τοῦ 1884 ἀνέρχεται εἰς 289. 013, 042 λίτρας. Ἐκ τούτου παρήχθησαν ἐκ Πατρῶν λίτραι 24, 156, 082, ἐξήχθησαν δ' ἐκ τοῦ λιμένος ἡμῶν 102, 950, 724. Ἐκ τῆς συγκομιδῆς δὲ τοῦ 1885 ἐξ ἡ. μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1886 ἐξήχθησαν ἐκ τῶν λιμένων τοῦ Κράτους 250, 402, 282 λίτραι ἐκ τούτου παρήχθησαν ἐν Πάτραις 25, 873, 135 λ. ἐξήχθησαν δ' ἐκ τοῦ λιμένος αὐτῶν 37, 370, 000.

— Ὁ κ. Νομάρχης ἡμῶν ἐν τῇ ὀρθοφροσύνῃ του, ὡς εἴχομεν ἐλπίζει, ἐπεκύρωσε τὴν γνώμην τῆς μειοψηφίας τοῦ ἡμετέρου Δημοτ. Συμβουλίου ὅσον ἀφορᾷ τὴν δημοτικὴν θεατρικὴν ἐπιχορηγήσιν τῶν 2 χιλ. δραχ. οὕτω τὸ ποσὸν τοῦτο διδοται εἰς τὸν ἐργολάβον και τὰ θεατρικὰ, διαταραχθέντα πρὸς στιγμὴν, διευθετοῦνται κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν παρ' ἡμῶν φιλομουσῶν.

Ἐν Πάτραις τὴν 28 Ἰουλίου 1886.

Φίλε κ. Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου»

Μετ' ἐκπλήξεως ἀνέγνων τὰ παρ' ὑμῶν ἐσχάτως γραφέντα περὶ τοῦ δημοτ. ἡμῶν Συμβουλίου. Ἐνόμισα πάντοτε ὅτι ὁ φίλος Συντάκτης τοῦ «Φορολογουμένου» γνώσκων με κάλλιστα, ὅσῳκις πρόκειται περὶ δημοτικῶν μου πράξεων, ἤθελε με κρίνει μετὰ τοῦ ὀρεομένου σεβασμοῦ πρὸς φίλον γερωνώτερον και ἠράδρον τοῦ δημοτ. συμβουλίου.

Ἐν τῇ ὀρθοφροσύνῃ σας πιστεύω ὅτι θέλετε ὁμολογήσει ὅτι παρεξέτραπητε εἰς βαθμὴν μὴ ἐπιτροπόμενον ἐκ τῆς καλῆς ἀγωγῆς και τῆς κοινωνικῆς σας θέσεως. Δὲν θέλω ἤδη νὰ προσθέσω, ὅτι ὡς νέος ἀγαπῶν τὴν Ἰταλικὴν μουσικὴν, παρ' ἧς πεποιοῦτως ἀπεκδέχεσθε τὴν ἐξήμερωσιν τῶν ἡθῶν, κατενέγκατε και' αὐτῆς καιριώτατον τραῦμα διότι ἤδη καταφαίνεται, ὅτι ἡ πολυχρόνιος ἐφ' ὑμῶν ἐπίδρασις τῆς και' οὐδὲν ἐμάλαξε βλαπτικὰ χαρακτῆρος σχεδὸν οὐδέποτε ἐπιτροπόμενῃ εἰς πάντα εὐηγημένον ἀνθρώπον.

Μετὰ βαθείας μου θλίψεως γραφῶν τ' ἀνωτέρω ἀπεκδέχομαι παρ' ἡμῶν τὴν ἀνόρθωσιν ἀδικήματος προσγενομένου ἀδικίως ὅλως και και' ἐμοῦ και κατὰ τὸν ἰδιούδικον προσώπου, εἶμαι δὲ ὑπὸ τοῦτον και μόνον τὸν ὅρον εἶσιμος νὰ συζητήσω μεθ' ὑμῶν διὰ τινὰς λόγους ἐνόμισα και νομίζω ὅτι ὁ δῆμος δὲν πρέπει νὰ δώσῃ ἐπιδομά τι εἰς τὸν ἀναλαβόντα τὴν ἐργολαβίαν τοῦ θεάτρου. Ἐνόσκετε κάλλιστα ὅποιος τινὰς ἰδέας ἔχω περὶ τῆς ἀποστολῆς παντὸς δήμου ἐν τοῖς κρισιμωτάτοις καιροῖς ὅς ἤδη διέρχεται τὸ ἡμέτερον ἔθνος, γινώσκοντα δ' ἐπίσης ὅτι ἐσυνείδησα νὰ μὴν κολακῶ κενὰ τὰς ἀδυναμίας εἴτε τοῦ ὄλου εἴτε μέρους τοῦ δήμου. Πιθανὸν νὰ σφάλω ὡς ἀνθρώπος, ἀλλ' οὐδέποτε με δισυθύνουσι πλάγιοι σκοποί.

Ἐβρασιθε
Ὁ φίλος σας

ΓΕΩΡ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Σημ. «Φορολογουμένου» — Ἄπορον φαίνεται ἡμῖν, διατὶ ὁ φίλος κ. Διαμαντοπούλος ἀνάλαβεν εἰς ἑαυτὸν πανθ' ὅσα ἐγράφησαν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἡμῶν φύλλῳ, περὶ δημοτικῶν συμβουλίου και θεατρικῆς ἐπιχορηγήσεως, καθ' ὅσον οὐδαμῶς ἐν ἐκείνοις ἀναφέρεται οὗτος, ἢ κατὰ τινὰ τρόπον εἰδικῶς ὑπανίσταται. Ἡμεῖς κατεκρίναμεν ἀπλῶς μίαν πρᾶξιν τῆς δημοτ. ἀρχῆς και ἐχαρακτηρίσαμεν αὐτὴν κατὰ τὴν κρίσιν ἡμῶν, χωρὶς ν' ἀναφέρωμεν τίς ἐκ τῶν κ. κ. δημοτικῶν συμβούλων εἰσήγαγε τὴν περὶ αὐτῆς πρότασιν, τίς τῆν ἀπέκρουσεν, ἢ τίς τὴν κατεψήφισε. Δὲν βλέπομεν λοιπὸν πῶς δὲν ἐτηρήσαμεν τὸν «ὀφειλόμενον σεβασμὸν

πρὸς φίλον και γερωνώτερον και πρόεδρον τοῦ δημοτ. συμβουλίου» δὲν ἐπρόκειτο πασῶς ἢ ἐξέτασις περὶ τοῦ τινὰς συνήθως ἐκ τῶν δημοτ. συμβούλων ἐπιτελοῦσι τὸ καθῆκον των ἀμέμπτως, ἢ τινὰς κήδονται πλείοτερον ἢ ὀλιγώτερον τῶν συμφερόντων και τῆς ἀξιοπροπέας τοῦ δήμου, ἢ καπηλεύονται τὴν θέσιν των' ἐν τοῦτο ἐπρόκειτο, βεβαίως ὃ κ. Διαμαντοπούλος, τὸσον γνωστὸς παρ' ἡμῶν δὲν ἤθελεν ἀδικηθεῖ ἐν τῇ ἐκτιμῆσει τῆς ἐν τῷ συμβουλίῳ πολιτείας του, ὡς και ἄλλοι αὐτοῦ ἀξιότιμοι συνάδελφοι, διότι δὲν εἶναι βεβαίως ὁ μόνος ἐν τῷ συμβουλίῳ ὅστις δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν εἶναι ἄξιος μορφῆς.

Ἀλλὰ μὴ ἐνεῖχε τὸ δημοσίωμα ἡμῶν ἐκείνο βεβαίως ὕβρει, ἢ σκαιὰς προσβολὰς, διὰ νὰ δικαιωθῆ ὃ κ. Διαμαντοπούλος γραφῶν περὶ ἡμῶν, ὅτι τὰ γραφέντα δὲν ἠμολοῦν εἰς ἀνθρώπον καλῆς ἀγωγῆς κ.τ.λ; Πεντάκις ἀνέγνωμεν αὐτὸ, μετὰ τὴν λῆψιν τῆς ἀνω ἐπιστολῆς, διὰ νὰ ἴδωμεν μὴ διέφυγεν ἡμῖν τί τὸ ἀπρεπές, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπανειλημμένης καύτης ἀναγνώσεως περὶ ἐνὸς μόνου ἐπεισθημεν, ὅτι δηλονότι, οὐδέποτε ὃ κ. Διαμαντοπούλος, εἴτε περὶ δημοτικῶν γραφῶν, εἴτε περὶ κυβερνητικῶν, ἐγράψεν εὐσχημότερον. Αἱ βάρυτεροι ἐκφράσεις ἐν τῷ δημοσίωμάτι ἡμῶν ἐκείνο ἦσαν οὗτι ἢ ὑπὸ ἐλεγχον πρᾶξις τοῦ δημοτικῶν συμβουλίου, προήρχετο ἐξ ἀφ' ἑαυτοῦ και ἀγρυπνίας αὐτοῦ, και ὅτι ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἐκλαμβάνει τὴν πόλιν Πατρῶν ὡς τὸ χωρίον Σαραβάλι και ὡς πρὸς τοιοῦτον προσφέρεται πρὸς αὐτὴν δὲν πιστεύομεν ὅτι ἡ ἀφίλομουσία και ἡ ἀγρυπνία ἀποτελεῖ ὕβριν' δὲν πιστεύομεν δὲ προσέτι ὅτι ὃ κ. Διαμαντοπούλος εἶναι πλείοτερον ἡμῶν εὐχαριστημένος ἐκ τῆς πρὸς τὴν ἡμετέραν πόλιν πολιτείας τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, διότι ἐκείνο ὕπερ ἡμεῖς ἀνεγράψαμεν, αὐτὸς οὕτως ἐπανέλαβε χιλιάκις τοῦλάχιστον και πρότερον και ἀφ' ἧς ἀνεδείχθη δημοτικὸς σύμβουλος και Πρόεδρος τοῦ δημοτ. συμβουλίου, και εἶδεν ἐγγύτερον τὰ δημοτικὰ ἡμῶν πράγματα.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἵνα δεῖξωμεν ὅτι τὴν ὑπὸ ἐλεγχον δημοτ. πρᾶξιν δὲν ὑπερῆρκε τῷ Συμβουλίῳ πνεῦμα οἰκονομίας και πόνου ὑπὲρ τοῦ δημοτ. χρήματος, ὑπεμνήσαμεν περιστάσεις τινὰς καθ' ἅς τοῦτο και διωρεὰς σκανδαλώδεις παρεδέξατο και ζημίας ἀνυπόκτους ἐπλήρωσε και τελεσιδικούς ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀποφάσεις. ἠκύρωσε και ἀμείψθη, ἀλλὰ πάντα ταῦτα δὲν πιστεύομεν ὅτι ἐκίνησαν τὸν χόλον τοῦ κ. Διαμαντοπούλου διότι πρῶτος αὐτὸς δημοσίωσιν και ἐνυπογράφως, με τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν εὐθάρσειαν κατήγγειλε, πρὸς τὸ κοινὸν και ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του, ὡς Πρόεδρος, διὰ τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος, τὰς τοιαύτας τῆς δημοτ. ἀρχῆς ἐκ τῆς ἑσπερίδος και ἀντετάχθη και' αὐτῶν μετὰ θερμότητος ἀξίας ἐπαίνου, ἢ ἐνιούτοις ἡμεῖς δὲν ἐχαρακτηρίσαμεν ποτὲ «βλαπτικῆς χαρακτῆρος μὴ ἐπιτροπόμενης εἰς τοὺς καλῆς ἀγωγῆς και κοινωνικῆς τάξεως ἀνθρώπους», ὡς ἐχαρακτήρισεν ἐκείνος τὸν ἡμέτερον τοῦ συμβουλίου ἐλεγχον. Ἐν ἐνιούτοις σήμερον ὃ κ. Διαμαντοπούλος μεταμέλεται διότι ἔδωκεν ἡμῖν τὸ μάθημα ἐκείνο, ὡς και διὰ τὴν πολιτείαν του ἐκείνην, ἢ μετέβαλεν ἰδέαν περὶ τῆς πολιτείας τοῦ ἡμετέρου δημοτικῶν συμβουλίου, ἅς τὸ εἴπῃ, και ὑποσχόμεθα και ἡμεῖς νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὸ συμβούλιόν μας εἶνε ὀλιγώτερον περιστρεφᾶς τὸσον ἔχομεν εἰς τὰς κρίσεις του ἐμπιστοσύνην.

Ὁ κ. Διαμαντοπούλος δικαιούται νὰ φρονῆ ὅτι θέλει περὶ θεάτρου και νὰ εἴδῃ κατὰ τὴν γνώμην του, προκειμένου περὶ αὐτοῦ, τὴν ψῆφον του ἐν τῷ δημοτ. συμβουλίῳ φρονούμε· ὅμως ὅτι ἐν θέλῃ νὰ λογιζήται παρὰ τῶν ἐναντιοφρονούντων ὡς καλῆς πίστεως συζητητῆς, ὡς ὑπῆρξε πάντοτε και ὡς πρὸς τοιοῦτον νὰ προσφέρωνται πρὸς αὐτὸν, δὲν πρέπει νὰ θέτῃ οὕτε εἰς τὸ στόμα οὕτε εἰς τὴν διάνοιαν ἐκείνων πρὸς οὓς ἐπιθυμεῖ νὰ συζητήσῃ λόγους οὓς δὲν ἐξέφερον και διανοήματα ἅτινα δὲν

είχον και τοῦτο μόνον και μόνον διὰ νὰ ἔξη τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκφέρῃ εἰς φάρος τῶν μίαν εὐφυλογίαν, ἥτις ὅσον και ἂν ἦται εὐφυής, δὲν ἔχει ποσῶς τὸν τόπον τῆς εἰς σοβαρὰν συζήτησιν, φαίνεται δὲ ἐξηγημένη μετὰ κόπου, ὡς δ' ἐμβρολοκοῦ.

Ἡμεῖς ὑποστηρίζοντες τὴν περὶ προκκοδοτήσεως τοῦ θεάτρου πρότασιν, οὐδαμῶς ἐστηρίζομεν αὐτὴν εἰς τὴν ἀρχὴν αἰεὶ ἡ Ἰταλικὴ μουσικὴ ἐξημερώνει τὰ ἤθη, οὕτε ἐδείξαμεν κατὰ τινὰ τρόπον ὅτι ἐξ αὐτῆς ἀπεποιήτως ἀποδεχόμεθα τοιαύτην τινὰ ἐξημέρωσιν: ῥητῶς κατωνομάσαμεν τοῦ λόγου, δι' οὗς ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ συντρέχῃ εἰς τὴν ὑπαρξίν θεάτρου, ὡς τοιοῦτους δὲ ἀναφύραμεν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ δήμου πρὸς τοὺς μετόχους τοὺς δωρησαμένους τὸ κτήριον τοῦ θεάτρου εἰς τὸν δῆμον, τὴν πρὸς τοὺς παιδαγωγίαις ζήτους ὀφειλουμένην ἀβροφροσύνην, τὴν πρὸς τὴν νεολαίαν ὑποχρέωσιν τοῦ δήμου κλπ. δὲν ἀνεγράψαμεν δὲ οὐδαμῶς μεταξὺ αὐτῶν και τὸν λόγον ὅτι ἀπεδεχόμεθα ἐκ τῆς Ἰταλικῆς μουσικῆς τὴν ἐξημέρωσιν τῶν ἠθῶν. Ἦνε μὲν τοῦτο γνώμη πολλῶν, ἡμεῖς ὅμως μήτε τὴν συμμερίζομεθα, μήτε τὴν εἰπομεν, διὰ νὰ τὴν βάλλῃ εἰς τὴν διάνοιαν ἡμῶν ὁ κ. Διαμαντόπουλος. Μὰς τὴν ἐχάρησεν ἴσως, διὰ νὰ δυνάθῃ νὰ εἰπῇ ὅτι δι' ἡμᾶς ἡ μουσικὴ οὐδὲν ἔσχε παρόμοιον ἀποτέλεσμα και μ' ὅλον ὅτι ἀρεσκόμεθα εἰς αὐτὴν, δὲν μετηλλάξαμεν τὴν εὐαισιότητα τοῦ χαρακτήρος και τὴν σκαλιότητα τοῦ ἤθους ἡμῶν, ν' ἀντιλήσῃ δὲ οὕτω ἐν ὑπὲρ τῆς γνώμης τοιοῦτων: τὸ ἐπιχειρήμα δύναται νὰ θεωρηθῇ εὐφυές, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀληθές, οὕτε εὐπροπέε νομιζόμεν, χαρακτηρίζει δὲ τὸν συζητούντα διὰ τοιοῦτων ὅπλων, κακῆς πίστεως συζητητὴν. Ἐπειδὴ ὁ κ. Διαμαντόπουλος δίδει ἡμῖν ἀφορμὴν, ἐκθέτομεν τὴν περὶ θεάτρου και μουσικῆς γνώμην ἡμῶν: — Τὸ θεᾶτρον και ἡ μουσικὴ τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν ἐν γένει εἶνε μόνον μετὰ διασκεδάσεως και παρέχουσι ὥρα, τινὰς ἀναψυχῆς εἰς τὸν ἐκ τῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν και περισπασμῶν πεπονημένον ἄνθρωπον: ὅτι πᾶσα μουσικὴ ὅσον ἐντελής και ἂν ἦται, ἔχει ὀλιγωτέραν ἠθοποιὸν δύναμιν. τοῦ ἠθοποιοῦ παραδείγματος τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων, ὧν ἡ κοσμιότης τοῦ ἤθους, ἡ εὐθύτης τοῦ χαρακτήρος και ἡ ἄλλη αὐτῶν συμπεριφορὰ, ἐπιδρᾶ ἄμεσώτερον ἐπὶ τῶν ἠθῶν τοῦ λαοῦ, ἢ τὰ ἀπὸ σκηνῆς διδάγματα, τῆς μουσικῆς οἱ φθόγγου, οἱ ἔξορμισμοὶ τῶν ἰερακῆρῶν, αἱ παροτρύνσεις τῆς δημοσιογραφίας, και τὸ βούνευρον τοῦ χωροφύλακος.

Ἀστυνομικὸν Δελτίον.

Ἐν Πάτραις 29 Ἰουλίου 1886.

Κατὰ τὸ ληξάν ἐφθήμερον ἔλαβον χώραν και κατηγγέλησαν αἱ ἐξῆς ἀξιοποιοὶ πράξεις

Ὁ Σταύρος Τσίπος εἰσπραχὼν τὸ ποίμνιον τοῦ εἰς τὸ λειβάδιον τοῦ Ἰω. Φώτου και γενομένης περὶ τούτου εἰς αὐτὸν παρατηρήσεως ἐτραυμάτισεν αὐτὸν δι' ἐγγυριδιὸν κατὰ τὴν δεξιάν και ἀριστεράν πλευρᾶν ἐπικινδύνως.

Ὁ Ἀργύριος Ἀναγνωστάροπουλος μετὰ προηγουμένην ἔριδα ἐτραυμάτισε διὰ σιδήρου ὀργάνου ἔλαφρῶς τὸν Ἀνδρέαν Καλογερόπουλον.

Ὁ Γεώρ. Καρακατσάνος συναντήσας τὸν Γεώρ. Νικολάου ἢ Μπαχαλιὰν ἀπεπειράθη νὰ τὸν φονεύσῃ ἐκκενώσας κατ' αὐτοῦ τὸ πολυέροτον πιστόλιόν του, ἀλλ' ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ του τραυματίσας αὐτὸν κατὰ τὴν ἀρστέραν χεῖρα.

Ὁ Κωνσταντ. Τόλις ἔρισα εἰς τὸ χῶριον Ζαχωλίτικα μετὰ τοῦ Γεωρ. Βύσταθίου διὰ τὸ ὀρδεύσιμον ὕδωρ, ἐτραυμάτισε τούτον δι' ἀξίνης εἰς τὴν κεφαλὴν ἐκ δὲ τοῦ τραύματος τούτου ἀπεβίωσεν.

Ὁ Φωτ. Γιαννακόπουλος ἐτραυμάτισεν ἀναίτιως διὰ ῥίθων εἰς τὸ πρόσωπον και τὴν κεφαλὴν τὸν Ἀθῶν. Μπακοπιτσιώτην.

Ὁ Μιχαὴλ Νανιάτης τρέξαν τὸ κάρρον του ἐκρῖψε τὸν ὀκταετῆ παιδᾶ Ἀλέξανδρον Κουτσο-

νικολῶν και ἐτραυμάτισεν αὐτὸν ἔλαφρῶς.

Κατεσχέθη ὡς νενοθευμένον δι' ὕδατος και ἀπεστάλη εἰς τὸ Βρεφοκομεῖον και Πτωχομεῖον 35 ὁκ. γάλακτος τῶν γαλακτοπωλῶν Δ. Ευκολιά, Δ. Λαμπροπούλου κλπ.

Ἐξηφανίσθησαν ὡς ἄωρα και βεβλαμμένα 38 ὁκ. σταφίλια τῶν ὀπωροπωλῶν Διον. Κιάτση, Δ. Χαπαδάτου και ἄλλων.

Ἐξηφανίσθησαν ἐπίσης ὡς ἄωρα και βεβλαμμένα 43 ὁκ. Βαρδάτζες τοῦ ὀπωροπώλου Ἀναστ. Βεντούρα.

Κατεσχέθησαν και ἐπωλήθησαν ὑποτιμημένως ὡς ἔλλειπείς και ἀτελῶς ἐψημένοι 130 ὁκ. ἄρτοι Α' και Β' ποιότητος τῶν ἀρτοποιῶν Κ. Ἰωάννου, Π. Χαραλαμποπούλου και ἄλλων.

Ἐξηφανίσθησαν ὡς βεβλαμμένοι 15 ὁκ. ἰχθυεῖς τῶν ἰχθυοπωλῶν Π. Γερασιμάτου, Π. Κωνσταντινοπούλου και ἄλλων.

Ἐν Ἀγαθὰ τὴν 20 Ἰουλίου 1886.

Κύριε Συντάκτα

Ἐνθουσιάζομαι νὰ καταχωρήσω εἰς τὴν ἀξιόλογον ἐφημερίδα σας τὰς κάτωθι ὀλίγας γραμμὰς συναρχειώτου σας ἔχοντος τὴν ἀτυχίαν νὰ ἦται δημοτὴς τοῦ δήμου Δύμης και ὑποτελής τῶν Γιαννοπούλων.

Πρότυπον δήμου ἐν τῷ ἑλληνικῷ βασιλείῳ.

Ὁ τυχαίως διαβάνων τὴν ἐκ Πατρῶν εἰς Ἀχαρᾶν ἄγουςαν, εἶναι σπάνιον νὰ μὴ συναντήσῃ ἐν αὐτῇ ἀπερχομένους ἐκ τῆς πόλεως μας ἢ ἐρχομένους ἐν αὐτῇ τοὺς γνωστοὺς ἄρχοντας τοῦ δυστυχοῦς δήμου Δύμης, Γιαννοπούλους. Τὰ πρῶτῶν ταῦτα ταξείδια παρ' αὐτῶν γίνονται τὸ μὲν ὅπως ὡς νεοφώτιστοι λάβωσι τὰ δῶρα τῆς ἐξουσίας, ἥς πάλιν τυγχάνουσιν φίλοι, διὰ τοῦ νέου θραππίματος, τὰ δὲ ὅπως ἐπουλώσωσι παλαιὰς και νέας πληγὰς, ἐξ ὧν εἶσι γεμᾶτοι, ὡς παλαιὸι ἀγωνισταὶ ἐν ταῖς παραβάσεσι τῶν νόμων. Πληροφόροί μεθα εἶμι, τελευταῖον μῆνας ἐδόθη κατὰ τοῦ δημάρχου Δύμης πρὸς τὸν ἐμπνευστὴν Νομάρχην μας, δι' ἧς ἀποδεικνύεται ὅτι ἐκ συμπαίγνιας μετὰ τῶν ἐνοικιαστῶν σπουδαιότατα ποσὰ ἐκ τῶν ἐνοικίων τοῦ σταφιδοκάρπου πρόκειται νὰ κατακοπιθῶσιν, ὡς ἐκ τῆς γνωστῆς τῷ δημάρχῳ Δύμης ἀφεργαυότητος τῶν ἐνοικιαστῶν ἐξ οὗ και δίκῃ ἠγέρθη. Ἄλλη μῆνυσις εἰς τὴν εἰσαγγελίαν κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνεχειρίθη δι' ἧς καταγγέλλεται ἐπὶ πλαστογραφίᾳ καταφανεὶ και ἀναμφισβητήτῳ. Ἀρ' ἐτέρου δ' ἀδελφῆς τοῦ δημάρχου Γ. Γιαννοπούλου, ὡς ἀστυνόμος διέπραξε βαρύντατον ἀδίκημα, ἀπολύσας ἐκ τῶν φυλακῶν, φίλον του τινὰ κρατούμενον ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ, ὡς διαπράξαντα ἀνθρωποκτονίαν. Δι' καταγγελλεῖ αὐτὰ ἀφορῶσι πράξεις αὐτῶν τοῦ τελευταίου δεκαπενθήμερου. Ἐὰν θελήσωμεν ν' ἀναδράμωμεν εἰς τὸ παρελθόν, χρειάζεται κολοσσία ἐργασία ν' ἀναγράψωμεν ἐπ' αὐτῶν περιωμένους και μὴ μνήσεις ἐπὶ διαφορῆς ἀδικήμασι. Ἐλπίζομεν, χωρὶς νὰ προδικάσωμεν τὰ πράγματα εἰς τὸ ἀμερόληπτον τῶν ἀνωτέρων λειτουργῶν τῆς δικαστικῆς και διοικητικῆς δικαιοσύνης, ὅτι θὰ δοθῇ τέλος πάντων μάθημα εἰς τοὺς πληρώσαντας τὸ ποτήριον τῶν ἀνομιῶν μέχρι στεφάνης.

Ἐπιθυμοῦσιν οἱ ἀνωτέρω οὗτοι λειτουργοὶ ὄντως ν' ἀνορθώσωσι τὸ κράτος τῶν Νόμων εἰς τὸν δῆμον Δύμης; — Τοῦς διδάμεν μίαν ἀπλήν γνώμην: Ἄς κάμωσι μικρὰν τινὰ περιοδείαν ἐν αὐτῇ: ἐκεῖ θ' ἀνακαλύψωσι πῶς ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ Βιρηνοδίκου ἢ Ἀστυκῆ και Παινικῆ δικαιοσύνη. Ἐκεῖ θ' γνωρίσωσι πῶς ἐκτελεῖται ἡ σύλληψις τῶν ἐγγληματιῶν, τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου και τῶν ἐνταλαματιῶν ἐκεῖ θ' ἀνακαλύψωσι τὰς πηγὰς τοῦ μίσματος τῆς ζωκλοπῆς και τῶν λοιπῶν ἐγκλημάτων ἅτινα λυμάνονται τὸν ἀτυχῆ ἐκεῖνον δῆμον ὅ' ἀντιληφθῶσιν ἐκ τοῦ πλησίον τοῦ

και πῶς σπαταλεῖται προϋπολογισμὸς ἐσόδων 60 χιλ. δραχμῶν, ἐν ἐνὶ λόγῳ θὰ ἴδωσι τὴν εἰδεχθῆ εἰκόνα τῆς δημοτικῆς και ἀστυνομικῆς διοικήσεως, ἥς οὐ μόνον εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁμοία δὲν ὑπάρχει οὐδαμῶς τοῦ Κρατοῦς, ἀλλ' ἀμφιβάλλομεν ἂν ἀπαντᾶται και εἰς τι τῶν Κρατῶν τῆς Ἀσίας και Ἀφρικῆς.

Ἐπὶ τέλους δὲ θὰ ἴδωσιν τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου διατελοῦντος ἐν πτωχείᾳ και τυραννίᾳ ὑπὸ τὴν μαστίγα τῶν ἀρχόντων του. Δὲν χρειάζεται παρὰ καλὴ μόνον θέλησις και εὐσυνείδησις ὅπως δοθῇ τέρμα εἰς κατάστασιν ἥτις ἀδύνατον νὰ μὴν ἐξεγείρῃ τὴν ἀγανάκτησιν παντὸς ἀνθρώπου κηδομένου ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν νόμων και τῆς χειραφετήσεως ἐνὸς δήμου διατελοῦντος ὄντως ὑπὸ ζυγὸν βαρβαρότερον και ἐι δεχθέστερον τοῦ Τουρκικοῦ. Οἱ λειτουργοὶ οἵτινες ἤθελον ἐκπληρῶσαι τὸ ἔργον τούτο, οὐ μόνον θὰ ἔχωσι τὴν ἠθικὴν ἀμοιβὴν ἣν αἰσθάνεται ὁ εὐσυνείδητος ὑπάλληλος ἐκπληρῶνων τὸ καθῆκον του, ἀλλ' ἀπερχόμενοι ποτε ἐκ τοῦ τόπου μας, θέλουσιν ἀφίσει ἀναλλοιώτους, ἀγαθὰς και ἐντίμους ἀναμνήσεις, θέλουσι δὲ ἀποκομίσαι τὰς εὐλογίας ἐνὸς δήμου μὴ τολμῶντος, νῦν νὰ στενάζῃ καὶ διὰ τὰ παθήματά του.

«Φωνὴ βουώντος ἐν τῇ ἐρήμῳ»

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Νέος ἐγγράμματος με ἀρίστιας συστάσεως ζήτηθῆσιν ἐμπορικῶν καταστάματων ἢ γραφείου. Πληροφῶραι παρὰ τῷ συμβολαιογραφῷ Βασιλείῳ Ἀνδρικοπούλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἀνω πάτωμα τῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Ἐρμοῦ οἰκίας τοῦ κ. Γεωργίου Κοζάκου (πρῶην Τσερεκλιανῶν) πληροφῶραι παρὰ τῷ ἰδιοκτῆτῳ.

Γνωστοποιῶ ὅτι εἰς τὸ ἐργαστηρίον μου ἀπέναντι τῆς οἰκίας Ἰω. Δ. Λαμπροπούλου και τοῦ φαρμακείου Δ. Μανιάτη ἔχω μ. π. α. οὐ. λ. α. σταρεὰ παντὸς εἶδους και μεγέθους εἰς τιμὰς πολὺ εὐθηνὰς καθῶσον ἔπαυσα πλέον τὴν κατασκευὴν τοῦ εἶδους τούτου, ἔχω δὲ ὅλα τὰ ἐργαλεῖα τῶν ζευγαματοποιῶν και μαραγκῶν εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς ἐπίσης και σούστας ἐπίπλων ὡς και χόρτον πρὸς λεπτὰ 50 κατ' ὁκάν.

I. ΜΠΕΡΑΠΣ.

Ὁ κ. Δ. Μουρτιδῆς ὠρολογοποιὸς ἐνταῦθα εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν ὅτι ἡ ἐκκῆβευσις τοῦ μουσικοῦ ὀργάνου ἐγένετο πρὸ καιροῦ και ὁ κάτοχος τοῦ κερδίσαντος ἀριθμοῦ 3 ἐ παρακαλεῖται νὰ παρουσιασθῇ μέχρι τέλους Αὐγούστου ε. ε. ἄλλως τε τὸ ὄργανον θὰ δοθῇ εἰς τὸ ἐνταῦθα Βρεφοκομεῖον πρὸς ὄφελός του.

Πάτραις 24 Ἰουλίου 1886

Διδάσκαλος τῶν διαλέκτων Γαλλικῆς, Ἀγγλικῆς και Ἰταλικῆς, προσφέρεται νὰ παραδίδῃ μαθήματα καθ' ὀρισμένης ὥρας, και διὰ τῆς ἐξαιρετικῆς ἰδίᾳς μεθόδου του ὑπόσχεται ἐντὸς μικροῦ χρόνου εἰ μαθηταὶ του νὰ δύνανται νὰ ὀμιλῶσι και γράφωσιν ὀρθῶς και ἐλευθέρως τὰς ἀνωτέρω διαλέκτους. — Πληροφῶραι περαιτέρω δίδονται παρὰ τῷ ἐκδότη τῷ φορολογουμένῳ.